

ת"פ 47592/08/18 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קורקטור

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 47592-08-18 מדינת ישראל נ' קורקטור(עציר)

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל
אלכסנדר קורקטור (עציר)

החלטה

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל
אלכסנדר קורקטור
נימוקי גזה"ד מיום 2.5.19

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב אישום המייחס לו עבירות התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה וגניבה, עבירות על פי סעיפים 406(ב) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי הכרעת הדין ביום 14.8.18 בשעה 13:15 התפרץ הנאשם לדירת מגורים בכרמיאל, כך שעבר דרך החצר, הסיט תריס סגור של חלון הזהה ונכנס לתוך הדירה. על פי הכרעת הדין הנאשם נטל מן הדירה כסף בסכומים שונים וביניהם 1200 דולר ו-500 יורו, מכשיר טלפון נייד, תכשיטים שונים שתיאורם בכתב האישום וכן שני שעונים, שגם כן מתוארים בכתב האישום. כתב האישום גם מפרט את אי הסדר שנגרם בפריצה.

שתי בנותיהם הקטינות של בעלי הבית הגיעו לדירה כאשר הנאשם בתוך הדירה. הנאשם פתח במנוסה חלף בחלק מן הדירה טיפס ויצא דרך החלון אל החצר ומשם ברח בריצה. בזמן המנוסה נפל לנאשם מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן משקפיו.

באותו היום בשעה 18:40 נמצא הנאשם במרכז המסחרי במעלות כאשר ברשותו חלק מן הרכוש הגנוב- טלפון נייד מסוג סמסונג בו עשה שימוש, שעון אייס בצבע לבן, אותו ענד על ידו וכן שתי טבעות מתוך הרכוש הגנוב.

3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום למעט באחזקת החפצים. התנהלה שמיעת ראיות ונתנה הכרעת דין על פיה נמצא אשם.

4. הנאשם פגע בערכים המגנים על רכושם של אזרחי המדינה. זכות הקניין הינה זכותו הבסיסית של אדם, להנות מפרי עמלו ולצבור את הנדרש לו לניהול חייו. זכותו של אדם להיות בטוח בביתו, אין הוא נדרש לעמוד ולהציב שומרים על מנת להבטיח את מה שממילא שלו. קל וחומר כאשר רכוש זה מצוי בבית מבצרו.

יתרה מכך, הפגיעה בביתו של אדם, חדירה של זר לבית, פריצה לתוך מקדש פרטיותו של אדם, הינה פגיעה חמורה ביותר בתחושת הביטחון והמוגנות. אדם זכאי לפרטיות ולתחושת בטחון בביתו. כל פגיעה בכך הינה פגיעה ביסודות תחושת הביטחון של אדם. מקרה זה מחדד את הפגיעה בערכים אלו כאשר הורים מצויים בעבודה אינם יכולים להיות בטוחים כי כאשר ילדיהם מגיעים לביתם מוגנים הם וזרים לא יחדרו. החרדה שמא ילדיך יהיו נתונים לחסדיו של זר לא ידוע הפורץ ללא רשות לבית, שעה בה הוריו בעבודתם, מערערת את יכולתו של אדם לנהל את חייו באופן סדיר ואת יכולת ילדיו לגדול מתוך תחושת בטחון.

5. מעשי הנאשם מחייבים תכנון. אכן לא הוכחו עובדות שיש מהן ללמוד אודות תכנון ארוך טווח. לא נלמד כי הייתה תצפית כלשהיא מוקדמת על הדירה וכי תוכננו מראש דרכי פריצה. לא הוכח כי יציאתו של הנאשם ממעלות לכרמיאל הייתה מראש למטרה זו. אולם מנגד, הוכח כי לא מדובר היה בפריצה הקוראת לגנב. מן העובדות אשר הוכחו ניתן ללמוד כי היה צורך לפתוח את החלון על מנת להיכנס לדירה. הכניסה והיציאה בוצעו דרך חצר המשפחה, כך שלא מדובר בכניסה לדירה דרך חלון פתוח הפונה לרחוב. נדרש היה לחפש אפשרויות כניסה לדירה.

6. הפגיעה שנגרמה כתוצאה מן העבירה הינה פגיעה בקניין, ברכוש, כמפורט בכתב האישום לצד פגיעה רגשית, אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטלי ולא רק כלכלי, ואובדן תחושת ביטחון האישי אשר במקרה זה היא חמורה אף יותר ממקרה רגיל של פריצה. שתי ילדות נכנסו לביתן וחוו את הפריצה במלוא עוצמתה כאשר ניצבו לבדן מול אדם זר בביתן ופריצה המתרחשת לנגד עיניהן.

יש לציין כי כאשר הנאשם שם ליבו כי נתגלה על ידי הבנות, לא פנה אליהן אלא נס באופן מיידי מן הבית. אמן של הנאשמות הרחיבה בעדותה אודות הטראומה שנגרמה לבנות כתוצאה מהמפגש.

7. הנאשם פעל לבדו ונושא במלוא האחריות לביצוע העבירה.

8. המאשימה טוענת כי מתחם הענישה בעבירת התפרצות לבית מגורים הינו בין 12 ל-24 חודשים של מאסר בפועל אשר לצדו מרכיבי ענישה נוספים. המאשימה טוענת כי במקרה זה מתחם הענישה אמור להיות אף גבוה יותר נוכח העובדה כי לפריצה נוספה עבירת גניבה. עוד טוענת המאשימה כי קיימת חומרה יתרה בעבירות שביצע הנאשם נוכח העובדה כי מעט מן הרכוש הושב, וזאת רק על דרך תפיסתו על הנאשם ובחזקתו והעובדה כי העבירה בוצעה על מול פניהן של הילדות.

לפיכך טוענת המאשימה כי בנסיבות של מקרה זה יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 15 ל-27 חודשי

9. הסנגורית טוענת כי מתחם הענישה לו טוענת המאשימה אינו המתחם הנהוג ולצורך כך מפנה לשני פסקי דין.

עפ"ג (חי') 44863-08-16 מדינת ישראל נ. מאלק. שם הורשע הנאשם כי התפרץ לבית המתלונן על ידי פתיחת חלון, וגניבת רכוש. נקבע כי הנאשם היה הדומיננטי מבין השותפים. בית משפט השלום קבע מתחם ענשי מתחיל ב- 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם הושתו 6 חודשי עבודות שירות המאשימה טענה למתחם הנע בין 12-ל-24 חודשים. בית המשפט המחוזי קבע כי הענישה אינה הולמת את העבירות אשר ביצע הנאשם והשית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מבלי להתערב במתחם אותו קבע בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי ציין " **בשים לב שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, אני מעמידים את עונשו של המשיב על 8 חודשי מאסר בפועל (עונש זה נמצא בתוך המתחם שקבע בית המשפט קמא ואשר לא מצאנו מקום להתערב בו).**" יחד עם זאת ציין בית המשפט המחוזי כי " **המאמר מוסגר נעיר כי גם בעונש שנגזר על המשיב שבפנינו יש כדי להקל עמו. נחזו ונדגיש את החומרה הרבה שבעבירות ההתפרצות ודעתנו כי ככלל, דינם של מבצעי עבירות אלה הפוגעים בפרטיותם של אחרים עד כדי ערעור ביטחונם האישי ושלוות רוחם- למאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה משמעותית.**"

10. הסנגורית מפנה גם לרע"פ 1305/17 צקול קסאו נ. מדינת ישראל. שם הורשע הנאשם בבית משפט השלום בשתי עבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. על הנאשם הושתו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר ירוצה חלקו בחופף וסך הכל נדון ל- 10 חודשי אמסר בתוספת ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור התייחסה הן להכרעת הדין והן לגז"ד. בית המשפט המחוזי אישר את גז"ד ובית המשפט העליון לא מצא לנכון לתת רשות ערעור. אין כל התייחסות למתחם הענישה.

11. מסכימה אני עם מתחם ענישה הנע בין 12-ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה פיצוי וקנס. אני מסכימה עם טענת המאשימה כי יש להחמיר במתחם הענישה נוכח הנסיבות של אירוע זה. מתחם הענישה זה כולל את מכלול הנסיבות המתוארות לעיל. העובדה כי הנאשם פגש בבנות אינה מתוכננת, הוא פרץ לבית ריק והנבות נכנסו שעה בה היה בו, הנאשם בחר לנוס באופן מידי מבלי ליצור עמן כל קשר. מתחם הענישה של 12 עד 24 חודשים כולל בחובו את הפריצה והגנבה גם יחד.

12. לפיכך כאמור נקבע על ידי מתחם ענישה של 12- 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי פיצוי וקנס. כעת יש לדון במקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

13. הנאשם כבן 38, בעל עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש. גזר דינו האחרון ניתן ביום 16.7.17 בגין עבירות פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה. בגין עבירה זו הושת עליו מאסר בן 5 חודשים והופעלו שני

מאסרים על תנאי אשר עמדו כנגדו, כך שסה"כ הושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל. לצד המאסר בפועל הושת על הנאשם מאסר מותנה בן 10 חודשים שהינו בר הפעלה כיום.

קדמו לכך עבירות גניבה והסגת גבול, פריצות לבניין שאינו דירה, גניבות מרכבים ועבירות סמים. סך הכל כנגד הנאשם 12 הרשעות קודמות, חלקן בתיקים אחדים יחדיו. המאשימה מסכמת רישומו הפלילי וטוענת כי על הנאשם הושתו עד כה כ- 7 שנות מאסר.

14. הסנגורית אינה מתעלמת מהיותו של הנאשם אדם היוצא ובא מבתי המפשט ובתי הכלא. יחד עם זאת מדגישה כי מדובר במי אשר נפל לעולם הסמים, הינו דר רחוב, ובעובדות שהוכחו בתיק זה נלמד כי אמו אינה מוכנה לקבלו בביתה ל עוד הוא עושה שימוש בסם.

15. אומנם לא נערך תסקיר שירות המבחן, אך הסנגורית מפנה להליך הקודם בו הורשע הנאשם ולהליך גזירת דינו והערעור על גזה"ד. אז הופיעה העובדת הסוציאלית המטלפת בנאשם וסיכנה משרתה כאשר ביקרה את עדר שיקומו של הנאשם. מן המסמכים שהוגשו נ/3 וטענתיה של הסנגורית ניתן ללמוד כי הנאשם מבקש שיקום, זאת על אף היותו נעדר כל עורף משפחתי וביתי. הוא מגיע ונותן בדיקות שתן והיו לו תקופות מוצלחות בהן היה נקי. הנאשם זועק כי יסייעו לו. למרות בקשותיו ונכונותו בהליך הקודם לעבור כל הליך שיקומי, לא זכה לכך. הסנגורית טוענת ומשמיעה את זעקתו של הנאשם כי אין כל תועלת בשליחתו החוזרת פעם אחר פעם למאסר. הנאשם זקוק לשיקום.

16. מסכימה אני עם הסנגורית כי הנאשם זקוק לשיקום. מסכימה אני עם הסנגורית כי אמסר אחר מאסר לא יועיל מבלי שהנאשם יעבור שיקום. יחד עם זאת לא אוכל להסכים כי השיקום קודם במקרה זה לענישה. עבירת התפרצות לבית מגורים וביצוע גניבה דורשת מסר חד וברור. השיקום במקרה זה אינו יכול לגבור על ההלימה הנדרשת בענישה, על הרתעת היחיד והרבים. עונשו של מי שפורץ לביתו של אדם הינו מאסר. רק במקרים חריגים ביותר יסטה בית המשפט לקולא מכך וזאת משיקולי שיקום. לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר.

17. מן העובדות אשר נאשם עצמו טעם להן בהליך שמיעת הראיות, במהלך העניינים, אשר הנאשם טען כי התרחשו באופן שונה, היה תחת השפעת סמים. מכאן ומעברו הפלילי עולה הקשר הישיר בין עבירות הרכוש הנוכחיות והקודמות לבין השימוש בסמים.

18. הונחה בפני תשתית ממנה ניתן ללמוד כי הנאשם מבקש שיקום, הנאשם מנסה בכוחותיו להגיע לשם. הנאשם מנסה מצליח לתקופה וכושל. אין בכך כדי לקבוע כי לא יצליח בפעם הבאה. ויש לקוות כי יקבל את הסיוע הנדרש לכך.

19. הנאשם ניהל שמיעת ראיות מלאה, כפר במיוחס לו וטען כי החזק רכוש בנסביות שיש בהן לכל היותר להרשיעו בעבירת החזקת רכוש אשר הושג בפשע.

20. לאור עברו הפלילי המכביד ביותר של הנאשם, יש לקבוע לטעמי את עונשו של הנאשם באמצע מתחם הענישה. טוענת הסנגורית כי זו הפעם הראשונה בה הנאשם מורשע בפרצה לבית מגורים וגניבה, עד כה הורשע בפריצות לבניין שאינו בית מגורים. אכן כך הוא, אך איני רואה בכך נסיבה מקלה אלא סימן ל"עלית מדרגה".

21. העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר ארוך כאשר תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 10 חודשים. לא היה בכך כדי להרתיעו. איני רואה כי מתקיימות כל נסיבות רגילות או מיוחדות המצדיקות הארכת המאסר המותנה או חפיפתו למאסר המושת כעת.

22. לאור כל האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם, כפי שפורט ביום 2.5.19, את העונשים הבאים-

א. מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 10 חודשים אשר הושת על הנאשם במסגרת ת.פ. 51836-01-17.

ג. המאסרים המנויים בסעיפים א ו - ב לעיל ירוצו במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר וזאת החל מיום מעצרו.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג עוון וירשע עליה בדין.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע וירשע עליה בדין.

ו. קנס בסך 500 ש"ח, או יומיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתשלום אחד עד לא יאוחר מיום 10.1.22.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס, תעמיד את יתרת הקנס והפיצוי לפרעון מיידי.

ז. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 3, בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ₪ כל אחד, החל מיום 10.3.22 ובכל 10 חודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מידי.

שירות בתי הסוהר מתבקש לשקול בחיוב כל בקשה של הנאשם להליכי שיקום וגמילה על מנת לנצל פרק זמן זה להליכי שיקום וגמילה אותם ניסה לבצע מחוץ לכותלי בית הסוהר ויש לקוות כי המסגרת המגבילה תסייע לו בהליכים אלו.

צו להשמדת המוצגים - כלים לצריכת סם.

כל יתר המוצגים יוחזרו לבעליהם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ט, 03 יולי 2019, בהעדר הצדדים.